

pæffe Monarcher skulle indsee, at det var i Legitimitetens, i det dynastiske, det monarchiske Princips Interesse at bevare Kronens Arvelov, har haabet, at den ældste danske Stats-tjener, 4 Kongers suldtroe Mand, skulde som en gjenopstanden Stærkoddet have slaaet Dommestagsflag for Bevarelsen af den danske Kronens Arvelov; har haabet, at den nye engelske Minister skulde komme som en anden Lord Carteret for at sikke den danske Kronens Arveret til Holsteen. Men ethvert Haab er nu glippet. Nu ligger Budskabet om Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge her som en europæisk Colos, som jeg vel ikke anseer det for umuligt endnu at kunne vælte, dersom vi alle havde Sind dertil, men som den Enkelte naturligtviis ikke kan rokke et Haarsbred ved at sige Nei; ellers skulde jeg nok sige det. Jeg vil i dets Sted for vort fælles Fædrelands Vel ønske, at det Arvearrangement, som idag bliver vedtaget, maa blive til Held og Velsignelse for vort dyrebare Fædreland. Mit Haab staaer nu til, at Hans Majestæts Regjering vil ufortøvet tage fat paa den bebudede Fællesforfatning, at det vil bygge videre paa den Grundsteen, som det anseer nødvendigt at lægge. Forst naar den nye Statsbygning er opført med frie Folkestuer og en høi hyggelig Stadsstue, forst da seer jeg den nye Thronfølge bedst garanteret; thi jeg har det Haab, at det dansk-holsteenske Folk nok skulle lære at forstaae hinanden, at de skulle glæde sig ved at virke sammen til det fælles Fædrelands Vel, og saaledes fra Aar til Aar leve sammen til et heelt og udeleligt Folk. Skjøndt jeg nu ikke kan være med at lægge den Grundsteen, som Ministeriet anseer for nødvendig for den nye Statsbygning, fordi jeg ikke tør lægge Haand paa at nedbryde Kongemuren fra 1665 og anseer det for min Geds Skyld betænkeligt, at bryde Gul paa den nye Folkemur fra 1849, saa vil jeg dog siden efter ringe Gyne være Ministeriets Haandlanger ved Opbyggelsen af den nye Statsbygning. Da jeg ikke, hvormeget jeg end har gaaet i Rette med mig selv om at jeg burde det, kan sige Ja til Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge, saa vil jeg sjerne mig, og medens de Herrer afgive deres Stemme, vil jeg stille mit Sind til ham, der holder alle Verdens Riger og

Land i sin Haand, om han vilde værdes at velsigne Deres Hverv. Den gode Gud give, at Deres Gjertning maa blive til Gavn og Glæde for det ganske Rige, og at den i intet Tilfælde maa blive til uigjenfaldelig Skade for gamle Danmark.

Dreier: Det er den forskjelligartede Betragtningmaade hos de Medlemmer, der have dannet Oppositionen i denne Sag, der har foranlediget mig til at begjære Ordet, for i Korthed at udtale, hvorledes Sagen endnu stiller sig for mig, og hvorledes jeg agter at forholde mig ved den Afstemning, der snart skal finde Sted. I mine Dine er Stillingen ikke væsentlig forandret, siden Rigsdagen sidst var samlet; de fremkomne Actstykker opløse kun, at Stormagterne med større eller mindre Bestemthed have givet Hans Majestæts Regjering Medhold; men, saavidt jeg skjønner, er der aldeles ikke fremkommet noget Nyt, der kunde tjene til Beroligelse for dem, der troe, at Danmark og det danske Folks Selvstændighed og Frihed stilles i Fare ved Ordningen, saaledes som den nu er foreslaaet. Heller ikke seer jeg, at der ved den Appel til Valgerne, der har fundet Sted, er fremkommet noget Betsviis for, at det danske Folk er entigt i at ønske det kongelige Budskab i sin Heelhed vedtaget; thi man maa have hvilken Mening man vil med Hensyn til Stemningen i Folket, saa troer jeg dog, at man maa erkende, at det staaer fast, at der ikke er Genstemning i saa Henseende. Jeg for mit Bedkommende skulde med den største Glæde sige Ja til det kongelige Budskab, forsaavidt det gaaer ud paa at oversføre Rettigheden til Danmarks Throne paa Prinds Christian af Glücksborg og hans Et, naar man ikke fordrer, at jeg med det samme skulde sige Ja til Ophævelsen af Rigets hidtil gjældende Arvesølge; men man vil ikke modtage et Ja til den første Deel uden i Forbindelse med et Ja til den sidste Deel, og dette sidste Ja er det mig umuligt at udtale, da det er min inderlige Overbeviisning, at man under de givne Forhold, og navnlig saalænge de russiske Reservationer staae ved Magt, vil bortkaste en væsentlig Støtte for Danmark og det danske Folks Selvstændighed og Frihed, naar man bortkaster Kongelovens